

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/668/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713208747
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3713208747.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a členov JUDr. Gabriely Janákovvej a Mgr. Ivana Kubínyho v právnej veci navrhovateľa G. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, zastúpeného A.. M. E., B., B. E. S. C., T. XX/XX proti odporkyni Z.. A. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. S. Z. XX, o zrušenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 21. augusta 2013, č.k. 10C/167/2013-21, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že z r u š u j e vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyni stanovenú rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 11P/791/2005-31 zo dňa 25.09.2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/85/2006-52 zo dňa 14.12.2006, a to dňom 01.06.2013.

Odporkyňa j e p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi trovy prvostupňového konania v sume a odvolacieho konania v sume 399,27 Eur do troch dní, na účet právnej zástupkyne navrhovateľa A.. M. E..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti k odporkyni. Rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania zistil, že odporkyňa v máji 2013 ukončila Pedagogickú fakultu v R. na druhom stupni vysokoškolského štúdia s titulom Mgr. Po skončení vysokoškolského štúdia sa zaevidovala v evidencii uchádzačov o zamestnanie na úrade práce. Rozhodnutím dekana Pedagogickej fakulty R. V. v R. zo dňa 27. júna 2013 bola odporkyňa prijatá na dennú formu štúdia v doktorandskom stupni vysokoškolského štúdia v študijnom odbore pedagogika akreditovaného študijného programu školská pedagogika, v štandardnej dĺžke štúdia v trvaní 3 rokov uskutočňovaného na R. V. v R., S. U., v akademickom roku 2013/2014, pričom miestom štúdia odporkyne bude externá vzdelávacia inštitúcia - ÚVSK SAV v C.. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa je riadnou študentkou vysokej školy, pokračuje vo vysokoškolskom vzdelávaní, je naďalej odkázaná na svojich rodičov a výživného od nich. Štúdium odporkyne v III. stupni vysokej školy považoval súd prvého stupňa za pokračovanie prípravy dieťaťa na budúce povolanie s prihladením na nedostatok vhodných pracovných príležitostí pre odporkyňu ako absolventku, ktorá bola evidovaná na úrade práce bez možnosti zamestnať sa vo vyštudovanom odbore. Vzhľadom k uvedenému dospel k záveru, že odporkyňa nenadobudla schopnosť sama sa živiť, a preto vyživovacia povinnosť rodičov trvá, preto návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti bol nedôvodný. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej odporkyni náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnila.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právnej zástupkyne, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že jeho návrhu

vyhovie. Vyslovil názor, že pokiaľ dcéra dosiahla vysokoškolské vzdelanie II. stupňa, preukázala tým schopnosť sama sa živiť, zvlášť, pokiaľ sa riadne zaevidovala už v mesiaci máj 2013 na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie, kde poberala dávky v nezamestnanosti. Teda štát prevzal na seba povinnosť sa o občana postarať a jeho povinnosť zanikla dňom evidencie na úrade práce. Poukázal tiež na dobré mravy, keď odporkyňa o neho ako o otca nejaví žiaden záujem, vie, že je chorý, zomreli mu obaja rodičia, pričom ako vnučka si nenašla ani čas, aby išla na ich pohreb. Skutočnosť, že si vybrala školu bez uplatnenia na trhu, nemôže mať za následok, aby naďalej hradil výživné na ňu. Nič jej nebráni, aby v škole III. stupňa študovala diaľkovo a tak sa snažila finančne sa o seba postarať. Poukázal tiež na skutočnosť, že odporkyňa doposiaľ užíva byt, z ktorého ho jej matka nevyplatila a na skutočnosť, že on žije sám v rodinnom dome, ktorý mu nepatrí v celosti, všetky platby musí znášať sám, pričom napriek tomu, že mu neostáva neraz ani 200 Eur na pokrytie všetkých jeho potrieb a nákladov, nikdy nepožiadaval o zníženie výživného.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že tým, že bola evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny S. preukázala, že bola aktívna uchádzačka o zamestnanie, avšak pre súčasnú situáciu na pracovnom trhu a chýbajúcu prax si nevedela nájsť vhodné zamestnanie. Keďže chce pôsobiť ako samostatná vedecko-výskumná pracovníčka a vysokoškolská pedagogička, jej súčasná kvalifikácia jej to neumožňuje a je pre ňu nevyhnutné mať ukončený III. stupeň vysokoškolského štúdia. Nesúhlasila s navrhovateľovým argumentom ohľadne toho, že ho nenavštevovala, uviedla, že navrhovateľ ju a jej rodinu psychicky týral a vyhrážal sa likvidáciou, čo bolo potvrdené aj následným podmieneným odsúdením. Navrhovateľ nemusí užívať rodičovský dom, môže sa nasťahovať k priateľke a tým mu odpadnú dvojité náklady na domácnosť, prípadne môže nehnuteľnosť po rodičoch predať. Trvala na plnení vyživovacej povinnosti od navrhovateľa, keďže jej súčasná situácia jej neumožňuje samostatne sa živiť.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p., po nariadení odvolacieho pojednávania, zopakoval dokazovanie v zmysle ust. § 213 ods. 3 O.s.p. a zistil, že rozsudok prvostupňového súdu je potrebné podľa § 220 O.s.p. zmeniť.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať svoje životné náklady. Z hľadiska posúdenia zániku vyživovacej povinnosti za schopnosť dieťaťa samostatne sa živiť treba považovať situáciu, keď dieťa získa pravidelný príjem, či už zo závislej činnosti, podnikateľskej činnosti a pod. Aplikačná prax v súvislosti s touto otázkou vyvodila záver, že pre nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť sú dané podmienky ukončením jedného štúdia toho istého stupňa a z tohto hľadiska nepovažuje za relevantné napríklad ďalšie štúdium na vysokej škole, ktoré nie je riadnym pokračovaním v štúdiu. Vychádza sa z definitívnosti získania predpokladov na výkon povolania.

V predmetnej veci z vykonaného dokazovania bolo zistené, že odporkyňa v máji 2013, konkrétne 14. mája 2013, ukončila vysokoškolské štúdium na Pedagogickej fakulte v R. v II. stupni vysokoškolského štúdia s titulom Mgr. Po skončení vysokoškolského štúdia sa zaevidovala v evidencii uchádzačov o zamestnanie na úrade práce. Následne rozhodnutím dekana Pedagogickej fakulty R. V. v R. zo dňa 27. júna 2013 bola odporkyňa prijatá na dennú formu štúdia v doktorandskom stupni vysokoškolského štúdia v študijnom odbore pedagogika, akreditovaného študijného programu školská pedagogika, v štandardnej dĺžke štúdia v trvaní troch rokov. Na doktorandské štúdium nastúpila dňom 01.09.2013 a odvtedy poberá doktorandské štipendium v sume 560 Eur mesačne.

Z uvedeného je zrejmé, že odporkyňa získala schopnosť samostatne sa živiť ukončením II. stupňa vysokoškolského štúdia na Pedagogickej fakulte v R., kedy získala predpoklady pre výkon svojho povolania. Doktorandské štúdium, aj keď vykonávané dennou formou, nemožno už považovať za riadne pokračovanie v štúdiu, pretože doktorandské štúdium je zamerané na získanie poznatkov založených na

súčasnom stave vedeckého a umeleckého poznania a najmä na vlastnom príspevku študenta k nemu, je teda výsledkom vedeckého bádania samostatnej tvorivej činnosti v oblasti vedy, techniky, spoločenských vied a umenia. Tomu zodpovedá aj odmeňovanie týchto študentov, keď v zmysle zákona o vysokých školách doktorand v dennej forme štúdia počas štandardnej dĺžky štúdia má nárok na štipendium, ktoré začne poberať po zápise na štúdium. V danej veci bolo výsluchom odporkyne zistené, že takéto štipendium je vyplácané aj odporkyňi, a to v sume 560 Eur mesačne.

Na základe uvedeného záver prvostupňového súdu, že odporkyňa nenadobudla schopnosť sama sa živiť, a preto vyživovacia povinnosť rodičov k nej ďalej trvá, nebol správny.

Preto odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k odporkyňi zrušil, a to dňom 01.06.2013, tak ako navrhovateľ žiadal v návrhu, hoci jeho vyživovacia povinnosť k odporkyňi zanikla už dňa 14.05.2013 ukončením II. stupňa vysokoškolského štúdia odporkyňou.

O trovách prvostupňového a odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane odporkyne polovicu jemu náležiacich trov, ktoré potreboval na účelné uplatňovanie svojho práva. Dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. 150 ods. 1 O.s.p. odvolací súd videl v okolnostiach prípadu a v sociálnej situácii odporkyne, ktorej jediný príjem predstavuje doktorandské štipendium vo výške 560 Eur mesačne, z ktorého si odporkyňa hradí všetky svoje náklady, takže uloženie povinnosti odporkyňi zaplatiť navrhovateľovi plnú náhradu trov konania by podľa názoru odvolacieho súdu viedlo k nežiaducej tvrdosti. Právna zástupkyňa navrhovateľa uplatnila náhradu trov konania celkom vo výške 1.059,83 Eur. Odvolací súd po preskúmaní predloženej špecifikácie trov považoval za opodstatnené (pri hodnote predmete sporu 3.585 Eur - päťnásobok ročného plnenia, v zmysle ust. § 10 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.) trovy konania spočívajúce v odmene za právnu službu za úkony: prevzatie a príprava zastupovania, podanie návrhu na súd, zastupovanie na pojednávaní dňa 21.08.2013, podanie odvolania, zastupovanie na pojednávaní odvolacieho súdu dňa 04.12.2013 - t.j. 5 x á 131,13 Eur, odmene vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon: vyhlásenie rozsudku dňa 21.08.2013 (§ 14 ods. 5 písm. b/ cit. vyhl.), 6 x režijný paušál á 7,81 Eur (§ 16 ods. 3 cit. vyhl.), náhradu za stratu času v zmysle § 17 ods. 1 cit. vyhl. za 3 polhodiny á 13,01 Eur a v hotových výdavkoch - náhradách za cestu osobným motorovým vozidlom na pojednávania a späť, v sume 24,22 Eur (§ 15 písm. a/ cit. vyhl.). Spolu trovy konania patriace navrhovateľovi predstavujú sumu 798,54 Eur, z toho jedna polovica sumu 399,27 Eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.